

Κεφάλαιο 1

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ ΝΟΣΟΥ

SHANNON S. CARSON

Κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων δεκαετιών έχει αναπτυχθεί ένας σημαντικός αριθμός προγνωστικών συστημάτων, που παρέχουν στους κλινικούς γιατρούς τυποποιημένους τρόπους εκτίμησης της βαρύτητας της νόσου, για βαρέως πάσχοντες ασθενείς. Η πλειονότητα των συστημάτων αυτών το προγνωστοποιούν παρέχοντας εκτιμήσεις για την επιβίωση ομάδων ασθενών της Μονάδος Εντατικής Θεραπείας (ΜΕΘ). Αυτά τα προγνωστικά συστήματα έχει αποδειχθεί ότι είναι αξιόλογα “εργαλεία” για νάθε ΜΕΘ στην αξιολόγηση της ποιότητας και στο σχεδιασμό της χρήσης των διαθέσιμων πόρων. Η ικανότητα να γίνονται αντικείμενης συγκρίσεις διαφορετικών ομάδων ασθενών ΜΕΘ είναι επίσης εξαιρετικά χρήσιμη και για την κλινική έρευνα. Αυτά τα συστήματα έχουν μικρότερη χρησιμότητα για την πρόβλεψη της έκβασης μεμονωμένων ασθενών.

Μεθοδολογία

Γενικά, τα περισσότερα από αυτά τα “συστήματα” χρησιμοποιούν ειδικές φυσιολογικές παραμέτρους όπως τα ζωτικά σημεία ή τις εργαστηριακές τιμές, που μετρούνται την ημέρα της εισαγωγής του ασθενούς στη ΜΕΘ. Οι φυσιολογικές μεταβλητές επιλέγονται με βάση την προγνωστική τους αξία και τη συχνότητα μετρήσης τους. Μπορούν επίσης να συμπεριληφθούν επιπρόσθετες μεταβλητές, όπως είναι οι μετρήσεις της χρόνιας δυσλειτουργίας ενός οργάνου ή η αιτία της εισαγωγής του ασθενούς. Οι μεταβλητές εκτιμούνται με βάση το βαθμό της διαταραχής τους και αποκτούνται απομικές βαθμολογίες από το σύνολο των παθολογιών μεταβλητών. Αυτές οι βαθμολογίες έχουν άμεση σχέση με αυξημένη πιθανότητα θανάτου. Οι βαθμολογίες των φυσιολογιών παραμέτρων μπορούν να συνδυασθούν με άλλες μεταβλητές σε εξισώσεις παλίνδρομης ανάλυσης και προβλέπουν τον κίνδυνο θανάτου για ένα συγκεκριμένο ασθενή. Τα συστήματα αυτά επαληθεύονται σε προοπτικές μελέτες, σε μεγάλες ομάδες ασθενών από πολλαπλά Νοσηλευτικά Ιδρύματα, σε μία ή περισσότερες χώρες. Η προγνωστική ακρίβεια αυτών των στατιστικών μοντέλων αποδεικνύεται από την ειασθησία, την ειδικότητα και από τη θετική και την αρνητική προγνωστική τους αξία.

Η διάκριση, η ικανότητα δηλαδή να ξεχωρίζεις ορθά τους ασθε-

νείς με ή χωρίς τη ζητούμενη έκβαση-στόχο, αποδεικνύεται από την περιοχή που καθορίζεται από την καμπύλη ROC (receiver operating characteristic). Περιοχή μεγαλύτερη από 0.8 υποδηλώνει καλή διαφοροποίηση, ενώ η περιοχή του 1.0 αποτελεί τέλεια πρόβλεψη. Η βαθμονόμηση (calibration), η συμφωνία δηλαδή μεταξύ της προβλεπόμενης και της παρατηρούμενης έκβασης σ' όλα τα επίπεδα της κλίμακας βαρύτητας εκτιμάται με τη χοήση της στατιστικής μεθόδου “άριστης εξουλυνσης της καμπύλης” (goodness-of-fit).

Συχνά χρησιμοποιούμενα προγνωστικά συστήματα εκτίμησης μιας νόσου

Οι ιλινικοί γιατροί, προκειμένου να αποφασίσουν ποιο προγνωστικό σύστημα θα χρησιμοποιήσουν σε ίδια περιπτώση, πρέπει να λάβουν υπόψη τους τον πληθυσμό των ασθενών που χρησιμοποιήθηκε για να αξιολογηθεί συγκεκριμένο σύστημα και να βεβαιώνονται ότι οι δικές τους ομάδες ασθενών αντιπροσωπεύνονται σωστά. Η εγκυρότητα ενός προγνωστικού συστήματος αξιολογείται με βάση τη χρονική διάρκεια που είναι σε χοήση. Οι ιλινικοί γιατροί πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τους την ευκολία, τη συχνότητα μέτρησης και την αξιοποιεία των απαιτούμενων παραμέτρων εντός της δικής τους ΜΕΘ. Τελικά, μεριμνά “συστήματα” έχουν εγγενείς περιορισμούς, που ίσως είναι απαγορευτικοί.

Στις ΗΠΑ, το συχνότερα χρησιμοποιούμενο προγνωστικό σύστημα είναι το APACHE II (Acute Physiology and Chronic Health Evaluation). Αξιολογήθηκε με βάση 5.815 ασθενείς από 13 διαφορετικά Νοσοκομεία των ΗΠΑ. Χρησιμοποιεί 12 φυσιολογικές παραμέτρους, καθώς επίσης την ηλικία, τη χρόνια νόσο και το είδος της εισαγωγής για να καθορίσει τη βαθμολογία κατά APACHE II, που είναι ένας σχετικός δείκτης της βαρύτητας της νόσου. Οι συντελεστές που αντιστοιχούν σε επείγοντα ή μη χειρουργική επέμβαση και η διάγνωση που οδηγεί την εισαγωγή σε ΜΕΘ συνδυάζονται με τη βαθμολογία κατά APACHE II σε εξίσωση παλίνδρομης ανάλυσης να δώσουν την προβλεπόμενη θνητότητα. Ας σημειωθεί ότι το προγνωστικό αυτό σύστημα δεν περιέλαβε στην αξιολόγησή του ασθενείς που υποβλήθηκαν σε επέμβαση αօρτοστεφανιαίας παράκαμψης.

Οι συγγραφείς του προγνωστικού συστήματος APACHE II αναθέωρησαν μερικές παραμέτρους και ανένησαν τον αριθμό των διαγνώσεων και έτοι ανέπτυξαν το προγνωστικό σύστημα APACHE III, το οποίο αξιολογήθηκε με βάση 17.440 ασθενείς, σε 40 νοσοκομεία των ΗΠΑ. Στο νέο αυτό σύστημα, η περιοχή κάτω από την καμπύλη ROC για πρόβλεψη θανάτου την πρώτη ημέρα στη ΜΕΘ ήταν 0.9. Είναι δυνατόν επίσης να γίνουν εκτιμήσεις του κινδύνου θανάτου μεταξύ της 2ης και της 7ης ημέρας από την εισαγωγή του ασθενούς στη ΜΕΘ με ελαφρά μικρότερη διαφοροποίηση. Η κριτική για το APACHE II και

III περιλαμβάνει τη δυσκολία αξιολόγησης της πρωταρχικής διάγνωσης σε επιπλεγμένους ασθενείς με πολλαπλά προβλήματα και τη μεταβλητότητα της βαθμολογίας στην Κλίμακα Κώματος της Γλασούρβης.

Τα μοντέλα Πιθανότητας Θνητότητας (MPM II) εκτιμήθηκαν χρησιμοποιώντας 19.124 ασθενείς από 12 χώρες. Οι μεταβλητές για το σύστημα MPM II μετρούνται κατά την εισαγωγή του ασθενούς στη ΜΕΘ (MPM0) ή εντός των πρώτων 24 ωρών από την εισαγωγή (MPM24). Από το προγνωστικό αυτό σύστημα εξαιρεθηκαν οι εγκαυματίες, οι ασθενείς των καρδιολογικών ΜΕΘ και οι καρδιοχειρουργικοί ασθενείς. Για το MPM0, η τιμή της περιοχής κάτω από την καμπύλη ROC είναι 0.82, ενώ για το MPM24, η αντίστοιχη τιμή είναι 0.84. Αναπτύχθηκαν επίσης προγνωστικά συστήματα εκτίμησης της θνητότητας μετά από 48-72 ώρες από την εισαγωγή του ασθενούς στη ΜΕΘ, αλλά έχουν μικρότερη ακρίβεια. Το προγνωστικό σύστημα SAPS II (Simplified Acute Physiology Score) αξιολογήθηκε το 1993 χρησιμοποιώντας 13152 ασθενείς από 12 χώρες. Η τιμή της περιοχής κάτω από την καμπύλη ROC για το σύστημα SAPS II ήταν 0.86. Οι παράμετροι του προγνωστικού συστήματος MPM II και SAPS II παρουσιάζονται στον Πίνακα 1-1. Τα δύο αυτά προγνωστικά συστήματα δεν απαιτούν βαθμολογία κλίμακος Κώματος Γλασούρβης ή τη διάγνωση που οδηγεί στην εισαγωγή του ασθενούς στη ΜΕΘ.

Μερικά προγνωστικά συστήματα επικεντρώνονται στον αριθμό των προσβεβλημένων οργάνων παρά στις ειδικές φυσιολογικές μεταβλητές, ικατί ανάλογο με αυτό που συμβαίνει στην κλινική πράξη. Παραδείγματα θα μπορούσαν να περιλαβούν τη βαθμολογία Πολλαπλής Οργανικής Δυσλειτουργίας, που χρησιμοποιήθηκε σε χειρουργικούς ασθενείς και τη βαθμολογία Λογαριθμικής Δυσλειτουργίας Οργάνου. Το προγνωστικό σύστημα θεραπευτικής παρέμβασης (TISS) υποδεικνύει ότι δύο ενταπικότερη είναι η νοσηλεία ενός ασθενούς στη ΜΕΘ, τόσο βαρύτερη είναι η πρόγνωση της νόσου του. Αυτό το σύστημα δεν εκτιμά τη θνητότητα.

Έχουν επίσης αναπτυχθεί προγνωστικά συστήματα για την πρώτη εκτίμηση και την πρόβλεψη της θνητότητας πολυτραυματών. Αυτά τα συστήματα στηρίχθηκαν σε μεγάλες σειρές πολυτραυματών παρά σε τραυματίες που χρειάστηκαν ενταπική θεραπεία. Μερικά από τα συστήματα αυτά περιγράφονται στον Πίνακα 1-2.

Αιτίες σφαλμάτων (*bias*) στα προγνωστικά συστήματα

Λάθη και bias ίσως περιορίζουν την επαναληφθιστητική των προγνωστικών συστημάτων πέραν του πρωτότυπου δείγματος ασθενών. Στην κλινική πράξη δεν μετρούνται όλες οι παράμετροι που απαιτούνται σ' ένα προγνωστικό σύστημα, κι αυτό οδηγεί σε bias. Σ' αυτή την περίπτωση, οι μη μετρούμενες μεταβλητές καθορίζονται με φυσιολογικές τιμές,

ΠΙΝΑΚΑΣ 1-1 Μεταβλητές περιλαμβανόμενες στα προγνωστικά συστήματα εκτίμησης μιας νόσου στην κλινική πράξη

	APACHE II	APACHE III Εισαγωγής	MPM II ₀	MPM II ₂₄ 24 ώρες	SAPS II
Ηλικία	X	X	X	X	X
Προηγούμενη θεραπεία		X			
Τύπος εισαγωγής	X	X	X	X	X
Καρδιοπνευμονική αναζωγόνηση πριν από την εισαγωγή στη ΜΕΘ					
Μηχανικός αερισμός θεραπεία με αγγειοδρασικά φάρμακα			X	X	X
Διάγνωση οξείας νόσου					
Οξεία νεφρική ανεπάρκεια			X		
Αρρυθμία			X		
Αγγειακό εγκεφαλικό επεισόδιο			X		
Αιμορραγία από το πεπτικό σύστημα			X		
Επιβεβαιωθείσα λοίμωξη				X	
Επιδραση ενδοκράνιας μάζας			X	X	
Επιλεξε 1 από 50 διαγνώσεις	X				
Επιλεξε 1 από 78 διαγνώσεις		X			
Φυσιολογία					
Θερμοκρασία	X	X			X
Καρδιακή συχνότητα	X	X	X		X
Συχνότητα αναπνοών	X	X			
Αρτηριακή πίεση	X	X	X		X
Αιματοκρύτης	X	X			
Αριθμός λευκών αιμοσφαιριών	X	X			X
Λευκωματίνη		X			X
Χολερυθρίνη		X			X
Γλυκόζη		X			
Νάτριο ορού	X	X			X
Κάλιο ορού	X				X
Διπτανθρακικά ορού					X

(συνεχίζεται στη σελ. 5)

Άξωτο ουρίας ορού		X		X
Κρεατινίνη	X	X		X
Διούρηση		X		X
Pa _{O₂} ή (A-a)D _{O₂} ή Fi _{O₂}	X	X		X
PpH και P _{CO₂}	X	X		X
Χρόνιος προθρομβίνης				X
Βαθμολογία κλίμακας	X	X		X
Γλασκώβης ή τροποποιημένης κλίμακας Γλασκώβης				
Κάμα ή βαθύς λήθαργος			X	X
Κατάσταση χρόνιας γνεώμας				
Σύνδρομο επίκτητης ανοσοανεπάρκειας	X	X		X
Ανοσοκαταστολή	X	X		
Λέμφωμα	X	X		a
Λευχαιμία/Πολλαπλούν μυελώμα	X	X		a
Μεταστατικός καρκίνος		X	X	X
Ηπατική ανεπάρκεια	X	X		
Κίρρωση	X	X	X	X
Χρόνια νεφρική ανεπάρκεια	X		X	
Χρόνια καρδιακή ανεπάρκεια	X			
Χρόνια αναπνευστική ανεπάρκεια	X			X

^a Στο SAPS II, αυτά τα δύο κριτήρια συνυπάρχουν στην οντότητα που καλείται αιματολογική κακοήθεια.

ΣΥΝΤΟΜΕΥΣΕΙΣ: APACHE II και III, Προγνωστικό σύστημα Εκτίμησης Οξείας Φυσιολογίας και Χρόνιας Υγείας MPM _{II}, Στατιστικό μοντέλο πρόβλεψης πιθανότητας θανάτου που υπολογίζεται κατά την εισαγωγή του ασθενούς στη ΜΕΘ; MPM _{II₂₄}, Στατιστικό μοντέλο πρόβλεψης πιθανότητας θανάτου που υπολογίζεται 24 ώρες μετά την εισαγωγή του ασθενούς στη ΜΕΘ; SAPS II, Απλοποιημένη βαθμολογία Οξείας Φυσιολογίας; (A-a) D_{O₂}, Κυψελιδοτριχοειδική διαφορά O₂ · Fi_{O₂}, Συγκέντρωση O₂ στον εισπνεόμενο αέρα.

γεγονός που υποεκπιμά τη θνητότητα. Πολλά προγνωστικά συστήματα απαιτούν τη χρησιμοποίηση των χειρότερων φυσιολογικών τιμών κατά τη διάρκεια του 24ώρου, κάτιο το οποίο δύναται είναι δύσκολο μερικές φορές να καθορισθεί. Επίσης, η αξιολόγηση της νευρολογικής εικόνας σε κατεσταλμένους ασθενείς είναι προβληματική. Οι τεχνικές της παλίνδρομης στατιστικής ανάλυσης συχνά υποεκπιμούν την πιθανότητα θανάτου σε ασθενείς με σοβαρότερη πάθηση και υπερεκπιμούν την πιθανότητα θανάτου σε λιγότερο σοβαρά πάσχοντες ασθενείς. Επομένως, τα νοσοκομεία που χειρίζονται ασθενείς στις δύο ακραίες μορφές αυτού του φάσματος ίσως δεν αντιπροσωπεύονται ισόδροπα. Η χρονι-